

Előírási feltételek:

Ngida ávr	6 ft. —
Fál ávr	3 ft. —
Évnegydár	1 ft. 50 kr.

Először lehet csupán a kiadó híva-
talan! B.-Gyarmaton.

A lap azellés részére a nyílttérre vonatkozó mind a hőmérséklet a szerkezetük küldendő.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ

politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Hirdetések díja:

Öt hasábas potli sor . . .	5 kr
Bélyeg minden bejegyzésnél . .	30 kr
Nyitl tér g.-mond sor . . .	30 kr

Hirdetéseket felvenni a kiadó. Nagyobb és kisebb hírdetéseket jutányosan veszi a kiadó.

Kisfennéi pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhoz intézendők.

A szőlődézsmaváltságról.

A vidéki lapoknak nemes feladata főleg az volna, hogy megfigyeljék a gyakorlati életet, a tények figyelemmé a hatóságokat és a kormányt oly tapasztalati tényekre, melyek orvoslásra várnak.

Polgári kötelességet teljesítek, mi-
dőn a szőlőváltási ügyet szellőz-
tetem.

Az 1868: XXIX. törvény, — mely a szőlődezmát megszüntette, — a szőlőhegyekkel bíró vidékek nagy részét koldussá tette.

A törvény már alapjában hibás; mert a szőlőket legalább is oly biztosan jövedelmező ingatlannak vette, mint a többi földbirtokot; pedig hát tapasztalásból tudjuk, hogy vajmi gyakran rá kell fizetni; sőt az elemi csapások a tőke-vagyont is sokszor megsemmisítik. Ez okból a hitelintézetek kevés súlyt fektetnek a szőlőkre.

Azután a helyett, hogy tekintet az az árára, melyeken a szőlőket elárusítani lehetne, azok pénzbeli értékét, vidékenként megállapították volna, mint ez az urbéri váltásnál történt: az annyira bizonytalan beacélást rendelték, s ezzel tág kaput nyitottak a kapzsiságnak a tudatlan gyámolatlan néppel szemben. A népet egészen magára hagyta a még csak ügydönkök sem rendelt számár, midőn elfoglaltságból nem gondoskodott védőügyvédről. A beacélási rendszer büntetőhatást a juttatásnak a tulaj-

teti a szorgalmat, s jutalmazza a lustaságot. A becsülés aztán oly képtelen eredményre vezetett, mely még a jó lelkű válságjogosultat is megdöbbentette. Így történt Eszegen, hol a legjobban álló magyar holdjának válsága 408 ft-ra rugott: hanem a nép nagy szerencséjére egy Veres Pál volt a bíróság elnöke, mely tekintettel a végbement egyességekre, s azon körülményre, hogy ily áron a szőlőt eladni nem lehetne, 200 ft-ra állapított meg; Plachy Tamás jogosultja pedig, mint a nép igaz barátja, díszletelettel fogadta az ítéletet.

Am de az ecsegi eset páratlanul áll. Nőzzük csak mi történt Borezen. A becslés képtelenségre vezetett: mert oly szőlőre, — mely 105 frton lett megazerozvo, — 328 frt váltásági üszeg esett. Ily becslés mellett, nem számítva a sok száz forintra rugó bírósági költségeket, 53,958 frt 42¹/₂ kr. váltásági tőke lett megállapítva, melynek 5% kamatja 1868-ra 2697 frt 92 kr tesz. Ugy üszeg ez, mely az üszeges volt dézsmás szőlők értékeit többszörösen meghaladja, s így azok az államnak biztos jelzőlőg nem is szolgálhatnak. Ezen tőke üszeg 22 évre felosztva s 8% százalékos

kal törlesztve, 89,741 frt 73 krra
növekszik, az 1868-ki kamatokkal
pedig 92,439 frt 65 krra.

A falu 1872-ben porrá égett, és ugyanazon évben ismételve elverte a határt a jég; azután bekövetkeztek az aszályos évek; az uzsora és a lelkeλλονul kirótt adóvégrehajztási költségek, melyek némely adózónál a 100%, száztőlit is meghaladták: vajmi természetes, hogy ily körülmények közt a nép fizetés-képtelenné lett, s az 1868 ik évi kamatokból csak 1144 frtot, az állami követelésből pedig csak 6202 frtot volt képes lefizetni, s így mai napig kamatok fejében adós 1553 ft 79 krral, állami tartozás fejében pedig 28,331 ft 43 krral. Mind ezekhez járul végrehajtási költségek fejében 2% száztőlit 597 ft 70 kr összegben, s így dézma váltásait lejáró tartozása tesz: 30,482 frt 92 krt.

Kérdezem, hogy a mely nép a
reá és 4366 frt. 67 kr. évi állami
adót sem képes megfizetni: miként
fogja ezen mosás összeget letörlesz-
teni, mely összez ingó s ingatlan va-
gyonának értékét messze meghaladja?
Es miként fogja mindezekon felül
14 évig a lejárandó összegeket fél-
évenként fizetni? Ez teljes lehetetlen-
ség. Erre nincs kötelezettség.

A végrehajtott teljesítette szomorú kötelességét. Lefoglalta még a vetőmagot is úgy, hogy a földek vettetlenül maradnak. Lefoglalta a mindennapi kenyerét, sőt a testi ruháját is. Hová fog mindez vezetni?

A kép, melyet festettem, sok bor-
termesztő község szomorú képe. A
közigazgatási bizottságra nagy föl-
adat vár. Gyűjtsé össze az adatokat
és terjesszen a kormány elé életre-
való javaslatokat, melyek a mindin-
kébb elharapódzó bajnak elejét ve-
gyék.

Ilyen esetekben mint a berezeli, alig van más teendő, mint ha a kormány esetről esetre annyi évre osztja föl a hátrálékos tartozások lefizetését, hogy azokat a nép, a sokféle egyéb közhelyek mellett megbirhassa. Itt nem lehet szó 22 évről, hanem any. nyírói, a mennyi a jízán ész elégességnek találánd.

És ez még nem elég. Mödről kell gondoskodni, hogy az így sujtott nép ne essék az uzsora áldozatául. Olcsó kölcsönt kell azoknak adni, kik a lelkiismeretlenül nyakukba sózott szőlőket okszerű művelés által gyümölcsöző tőkékévé akarják átalakítani; s erre őket buzdítani is kell: Reményi kell az elcsüggedt néphez csapogtatni, mert aki kétségbe esik, közönyössé válik a haza iránt, sőt annak ellenségesé lesz. Kormány és háttárságnak minden lehetőséget kell követni a bo-

rászat érdekében, hogy a szőlők jutalmazó ingatlant képezzenek.

Berczel közleg körvényével a köz-
igazgatási hatóságokhoz fordult, kérve
azt, hogy panaszát pártolólág ter-
jessze a kormány elé. Kész ugyan a
8 évi haszonvétel megírása mellett a
szólóket is a kormány rendelkezé-
sére bocsájtani, hogy egyéb vagyonát
megmentse: de miután alig várható,
hogy ajánlatát a kormány elfogadjá,
nem marad egyéb hátra, minthogy a
végrehajtás felfüggesztése mellett, a
népnek elégséges idő engedtessek a
terhek lerovására, s egyszerűsind se-
gély is nyujtassék szólei rendbeho-
zására. Lehetetlen föltennünk, hogy a
kormány könnyöyösen nézné, miként
válík teljesen adóképtelenné egy te-
kintélyes közleg, mely vérrel és pénz-
zel oly sokat áldozott.

Bodnár István.

B.-Gyarmat szépitő bizottságához.

A széplő bizottság a f. hó 5-én tartott városi képviselőtestületi közgyűlésen megalkottatott. E bizottságnak kettős feladata jutott; az egyik: ama intézkedések megte-tele, mely a város tisztántartását s lehető széplését szolgálják.

E kettős feladat közül az utóbbi olyan, mely nélkül az elsőnek megfelelni nem lehet. Az oly városban, hol az utcáik szélességével, hol a posványos kigépződésekkel, állandóan bszantják az ember orrát, s az epidemikus bajokat elősegítik; ott az egészségre sértő soha sem fog jó lábon állni. Akar pedig erről meg akar győződni, nézjen végig a Nagy-Tabánban, Ujatezán, az Ó-utczán, a Gabnautczán, vagy pedig a város keleti részében a Tábor-utczán, s meglátja, hogy ezen utcákban még a legszűkebb, esztendőnkben is töcsökben áll a romlott víz, s miasmákkal tölti be a levegőt. Vagy nézzék az Ujatezát, melyet egy idétlen terv által a tö lecsapolása kedvéért kiástak, meg fog győződni, hogy az ott alakult 1-2 méter mélységű gödrökben lehetlenné válna a közlekedés.

Ilyen állapopot az egészségügy rovására megőrizni nem lehet. — Hiszünk is, hogy ama 9 tagú bizottság, mely között az ügyrő névbe jó hangzása nevekkel találkozunk, mindent el fog követni ezen kezdetleges állapotok megváltoztatására, melyek rendőrségekünk kezében, kikre a feladat is bízott volt, teljesen el voltak hanyagolva.

A szepitő bizottságnak a város tisztán tartásán kívül másik feladata leendő a szepítés.

Az oly város, hol a szépséget szem-
pontjából mi sem történik, hol a háza-
külsője vakolatlan, bemezseletlen, fedelő-
szalma, hol a házak előtti szemét elaprós-
a szélre van bízva, hol az udvarokból a
utczára vezetik a pöcsgödörbe való foly-
dékokat, ott a szepítő bizottság erősen fe-
lénese és intézkedésre mekkiváztatik.

Szép tere nyílik a szepítő bizottság működésének, a fásítás ügyében is. Ez a tevékenység a múlt években szép eredményeket hozott létre, de csak egyes jóindulatú polgárok részéről, kik házaik előtt fákat ültettek a szék fenntartásáról gondoskodnak.

És mi kell mindezen? Ezzel szembe kell állítani az erkölcsiség esztétizálásával az egy házilag-donozók ellen, kik a szépség bizottság magbányáit teljesíteni vonakodnak.

Azon reményben kezezték fel magukat, hogy a megválasztottakból bizonyos mértékűben hozzá fogunk látni, és hogy ama bizalom, mely őket e szép csobbal kiválasztotta, nem marad papíron, hanem valóságos tevékenységbe fogja ártani azokat, kik hivatva vannak B-Gyarmaton a szépséges ügyét előbbre vinni, s ez által a polgárság elismertetni kiérdemelt.

Egészségügy.

F. évi januárus hóban megjelent, a gyermekek gyakoribb betegségeiről szóló cikkem kiegészítéssel, a gyermekek halandóságáról gyűjtött hiteles adatok alapján a következőket csatolom. Az emberi élet közéleti adatai a mi időnkben 35—40 év között ingadozik. A születettek „első része az élet első harczában „a az első életév végéig, „a az ötik évig hal el. A meghalás veszélye a születéstől a gyermekkor végéig, napról napra kibővül. A 14-ik életév körül elérhet áll be, — az az a halandóság ekkor legkisebb, s ezen kor egyáltalán forduló pontot is képez, amennyiben ez időtől kezdve ismét évről évre növekszik a halandóság. Fia mindenütt több születik mint leány, a született fiúk száma a leányokéhoz úgy viszonylik, mint 106—100-hoz, de az első életévben mindenütt több fiú is hal el, mint leány, úgy, hogy végül a felnőtté között mindenütt a nők száma nagyobb.

A gyermekek halandóságának nagy-
sára temérdek körülmény van befolyással.
Ha hasonló éghajlakkal, gyermekek halan-
dóságát mutató nagy számokat hasonlítunk
össze, úgy találjuk, hogy a gyermekek ha-
lándósága a népesség vagyonosságának és mű-
veltségének mértékével megfordított vi-
szonyban van. Casper szerint Berlinben
1000 vagyonos ajzallott körül 5 év múlva
még 943, 1000 szegény körül pedig 666
van életben. A mi vidékeink számára is ha-
sonló viszonyok ki lehetnek állítva. Ha-
záson kívül gyermekek körül több hal meg,
mint házaságból származóknál körül, így
az első életévben a házaságon kívüliek kö-
rül 40–45, a házaságból származottak kö-
rül 27, hal el. Ez onnan származik, hogy a
házaságból származott gyermekek által-
lag vagyonosabbak, gyermekeikre több
gondot fordítanak, s hogy ezek legelőbbnyira
élvezhetik az anyja tejét. Többszörben be-
lett bizonyítva, hogy a gyermekeknek anyja
vagy dajkatejével táplálatain mellett sok-
kal kisebb a halandóság, mint bármely
más mesterséges étetés mellett.

A nemességétől sokkal kisebb befolyással, a találgatás azonban ideig tartó szünettel, mindamellett ez is elvethető a halandóságról. Minél sürgetőbb a népszerűség annál inkább vannak veszélyeztetve a gyermekek. Így a nagy városok, a gyári lakosság nagyobb halandóságot mutat, mint a földműveléssel foglalkozók. Gyermekeknek nagy szerepe családoknál, az egyes gyermekeknek több gond fordítatik, mielőtt ezek kevésbé vannak veszélyeztetve. Zsidó családok halandósági viszonya valamivel kedvezőbb, mint keresztény családoké (?) Az időjármunk is van befolyása a halandóságra és pedig a melegnek rosszabb mint a hidegnek. Az óltás bevezetése óta az emberi élet központi tartama meghosszabbodott.

Azon általános feltételek, melyek a gyermekhalandóság csökkentését lehetővé teszik, következők: a lakhelyek levegője nek és az ivóviznek javítása, a talaj tisztaságától megőrzésének; továbbá a gyermekek nevelésének. Minden anya, bármely rangú legyen is az, s ha tehetőségében állna is szoptató dajkát tartani, ha csak lehet, maga szoptasson. A dajkahassználat, — mely időnkben a egészség romlását tartozik, csökkenteni ugyan a vagyanosok gyermekeinek halandóságát, de a szegényekéit annál nagyobb mérvben növeli (?)

Dr. Lövy Nándor.

Nógrádmegye legtöbb adót fizető bízottsági tagjainak 1877-ik évi névjegyzéke.

*Gróf Forgách Antal Szilágyi Ferencz
*Fialky Tamás Völgy Herman
*Fialky Antal Szent Iványi Farkas
*Fialky Ferencz *Kovács Sándor
*Gróf Forgách József Berzaller Vilmos
*Gróf Gyúrkó Ábrahám Gr. Croy Vilmos
*Gyúrkó Béla Gécsy Dénes
*Gróf Berchtold Arthur *Fajör Sándor
*Benicsky Gyula *Szakali Ferencz
*Bárd Piro Béla Bárd Nyáry Sándor
*Világhy Mihály Kúhinka Géza ifj
*Világhy Nándor Jankovics Miklós
*Bosó Pál László Már
*Demeszky Otto Huszár László
*Gr. Vilmos Ede *Kacskovics Károly
*Gr. Berchtold Rihard Demeszy Ödön
*Balogh Antal Hanzsly László
*Szent Iványi Sándor Szontagh Ferencz
*Szontagh Pál *Horváth Mária
*Br. Podmaniczky L. Prónay Péter
*Muzsai Sándor Lankáry Gyula
*Baltner Ferencz *Szegvártó Sámuel
*Gr. Oszkár László *Pokornay Gusztáv
*Madách Aladár Streisinger Lipót
*Török László Károlyi Béla
*Tóty Ignác Prónay Pál
*Verecs Pál *Szegvártó Pál
*Baltár Ödön *Gyarmati Károly
*Herczfeld Áron *Madách Károly
*Br. Andrássy G. Huszár Károly
*Nicsky Pál *Zemlinitsky Rezső
*Bréser Alfréd Postróczy János
*Baratta Alajos Szent Iványi Ferencz
*Prónay Elek Károlyi János
*Huszár István *Kacskovics Gyula
*Verecs Gyula Nedeczky Géza
*Baltás Vilhalm Laka Gusztáv
*Verecs József *Beke Gábor
*Baltás Mózes *Viktor József

*Reményfy József
*Yeres János
*Scitovszky János
*Rosenbach Sándor
*Pamath Mihály
*Unger Sándor
*Sándor Károly
*Ujhelyi Boldizsár
*Kosáry Dániel
*Striza Ferencz
*Kubinyi Kálmán
*Grimm Lajos
*Mihajlovics József
*Majer Károly
*Sebastiányi József
*Petttyko Imre
*Dentsch Adolf
*Baltás Antal
*Kóha Herman
*Kálmán Zsigmond
*Baumel Sámuel
*Faiszt József
*Schwarz Sámuel
*Ivánka Imre
*Stanczyk Turibian
*Gardik Lajos
*Tessedik Imre
*Brüll Izák
*Bárd Marshall Adolf
*Alk György
*Borhy Imre
*Kacskovics Lajos
*Pongrácz Mihály
*Pajor István
*Szady Henrik
*Schindler Dénes
*Jakabfalvy Károly
*Bogdán Lajos
*Marnó János
*Hajós Zsigmond
*Kovács Ferencz
*Sipos Imre
*Bogdán Tivadar
*Kóha Márk
*Lazly Albert
*Bosbach Ádám
*Komjáthy Anselm
*Szegvártó Ferencz
*Gyarmati Károly
*Fischer József
*Pongrácz Károly
*Némethy Kálmán
*Bencze György
*Mészáros Sándor
*Krista János
*Felsenburg Mór
*Való János
*Schöneigner Frigyes
*Szencsényi Emil
*Kovács Pál
*Krivács Antal
*Orosy Miklós
*Okolicsányi Miksa
*Pokorny Ede
*Bárd Rozner Ervin
*Felsenburg Tivadar
*Zadubán Ádám
*Plachy János
*Dubraviczky Ádám
*Klein Salamon
*Veiss Jakab
*Ambray Tamás
*Detrich Zsigmond
*Hinkó János
*Gr. Degenfeld Lajos
*Gritner János
*Csomiczky Ede
*Gr. Croy Vilmos
*Domján Pál
*Domok József
*Gellén Lajos
*Jókáthy Endre
*Szabó János
*Gábor Gusztáv
*Baltás József
*Verecs Kálmán
*Rády János
*Pócsa Lajos
*Demeszky Gyula
*Tornyos Vidor
*Orosy József
*Hofman Ignác
*Farkas Károly
*Ondrejovics László
*Ormai Antal
*Kánda István
*Orosy Ferencz
*Rubint Károly
*Beke Albert
*Süllér Jónás
*Fáy Albert
*Pintér Sándor
*Nagy Andor
*Toldy István
*Pető Imre
*Kétszery István
*Klein Bernát
*Mocsáry Béla
*Galgóczy Antal
*Bene Gyula
*Bárd Butler Henrik
*Kacskovics Ferencz
*Lemkóvsky Gusztáv
*Pokorny Pál
*Frideczky Lajos
*Bodnár István
*Vincze Károly
*Iszakovics Mihály
*Grünbaum Jakab

Az -gal jegyzetelt oklevelesek, a -gal pedig jelkések.

Ipolyságh oki. 12-én

Schach Schoch,

(a b. gyarmati Schachra)

„Az Ipolysági mindennemű művészke-
dés (állítólagos) atyamestere” az I. gyűlés
bizonyos nemével olvasta a Nógrádi Lapok
est előző számában azon kihívást magában
foglalt, különben talpra esett cikkeket, mely
a szomszéd b. gyarmati nem rég alakult
műkedvelő társulat első előadásáról a bi-
zonyára ifjabb intendans érdemeinek méltó
elismerése mellett értesíti az olvasó közönsé-
get, és támaszkodva Schach táblájának
nem annyira pionjaira, mint honneur-jei-
re: schachot mond Ipolyságnak, maga
pedig a torony bástyái helyzetébe vonul-
va, oly kényes helyzetbe hozza az öreg atya-
mestert, hogy ez magát annál inkább le-
fegyverezze érzi, minthogy a honneur-
ök közül kettőt személyesen levén szerencsés
lemeri, irigyeskedés megbocsáthatóvá válik!

Mi tagadás benne, — tudva azon szá-
mos előnyöket, mikkel a szomszéd város
Ipolyság felett bír, már is feltétlenül fel-
akarta adni a játékot, ha minden bódolata
mellett a gyarmati Mariákak, Blankák és
Örszáké iránt fel nem tűnnek emlékeztet-
ben egymás után mint egy újjakkal intve
az Ipolysági Olgak, Irénék, Adolfsók, Gi-
sellák, Ilkák, Agathák, Malták és Irákak,
(mert ennyien vannak ám s némelyikök
kettő!) „Pracht, Ausgabeban!” s nem susog-
ják öreg intendansuk füleibe Victor Hugo-
nak Abrantes hercegnehőz írt szavait. „Ne
crains rien, je suis lax!” (Ne félj semmit, itt
vagyok én!)

Ó tehát a gyarmatihoz hasonló szép
gárdájára támaszkodva, felemeli az Ipolysá-
gnak dobott keztyűt, s elfogadja a kihívást
egy szál melóadására” de minát a kihívott-
nak joga van a küzdő helyét is kitűzni
és azt olyképen hajlítja eszközölni, hogy a
gyarmati Harpagon táltosainak kormányzója
jőjőn szép gárdájával neki tetőző időben
Ipolyságra s itt rendezzen egy helybeli jóté-
kony intézet javára melóadását, minek meg-
történte után, ő meg az ő szép gárdájával
kész el menni hasonló célból Gyarmatra, s
ott rendezni egy gyarmati intézet javára
előadást.

Arról mindenesetre meg van győződve
az öreg „atyamester”, hogy az ilyenmő
Schachpartie-ban csak a két szom-
széd város közönsége és intézetei fogának
nyerni; s habár lehet, hogy egyszer az egyik
mászor a másik város mondana egymásnak

s o b a c h o t vagy s c h a c h e t, de legrosszabb
esetben is a játék vége partie remise
lenne. Adja isten hogy egyik városnak se
mondjon minden szép és nemes játékon
felelődjét saját közönsége matott!

Ipolysági.

Hírek.

A világhírű svéd női négyes október
31-én Losoncra a casinó nagytérmebe
hangversenyt ad. Ezen négyes tagjai: Hil-
da Videberg első soprán, Anna Berg
második soprán, Maria Pettersson első
alt és Vilhelmine Söderlund másod-
alt. — E négyes különös előszeret-
ettel viseltetik hazánk iránt, hol nem csak
előzőek vendégszeretében, hanem nagyobb
kitüntetésekben is részesül. Művésztök fe-
lől a legnagyobb senekritikusok is elisme-
rőleg nyilatkoznak, s a saját, főleg a pesti,
mint különös jelenségeket tűntetve őket fel
a dalművészet terén. A „Magyarország és
a Nagyvilág” arcképekét is közölte, me-
lyekhez egész életleírás csatolt. Losoncra
néző mindenesetre hiszgel, hogy a művé-
szeket képes volt megnyerni, mert a négy
művész fellette igazi műveltséget ígér. A
hangversenyt — a minden esztét és mű-
vésztörténetlángoló — Kovács Emil ur
rendezi, kinek bizonyára oroszlánrészt jutott
az éjszaki eme csalogányai megnyerésében.
Kíváncsok lennének, ha a kitűnő négyes B.-
Gyarmatot is meglátogatná, hol bizonyára
haszon előkegyességgel fogadlatának, s fel-
léptök szép jövedelmét biztosítana. — A mű-
sorozat (svéd nyelvben) a következő: 1. a)
„Orpheus” a) „Jung vir lutanus toner” (Orpheus
lantjához dalol) Lindblad O. tól, b) „Var-
sang” (Tavaszi dal) Lindblad O. tól. 2. a)
„Aftonrodnad” (Csillag) Schäffertől, b) „Nora
springdalen” (Norvégiai tánc) Kjerulfól. 3.
„Trio” „Elias” oratoriumból Händeltől. 4.
a) „Irosens doft” (A rózsák illatában) Gustáv
h. tól, b) „Rosen i nordanskog” (Az erdei
rózsák) Fischeről. 5. a) „Sæterjantens son-
dag” (Az alpesi leány vasárnapja) Ole Bull,
b) „Bröllopsmarsch” (Menyegző indul) Sö-
dermann A. tól. 6. „Névnapi esti dal” Eisen.

TÁRCSA.

Négy évszak

GÓTHÉ UTÁN

fordítva Csankovics Átal.

IV.

TÉL.

100.

Újmeze, még te ismer, habosod, s fűsz s
sima pályán;
Csak titelem, te leendő egykor e pályá
dizse.

101.

Tetszetesen vágyál fölépni, de nem bízol.
Óh a
Kelleneget az erő telje idézi elő.

102.

Emberi sora a bukás, bukik itt mester s a
tanítvány;
Csak hogy az elsőnek, bukva, vezérje na-
gyobb.

103.

Aki bukik, gúnynak lesz tárgya, ha legde-
rekabb is
Mint a kocmai bős, hogyha a földre gyűrik.

104.

Nemze, előre, kit a mester betanítja a pályán
Élvez, s aki sjoncz, adj tanítást neki te.

105.

Ime közelg a tavasz, s tűnik a jég, melyet
alulról
A fakadó víz, a nap heve főnrel onyész.

106.

Vége az évszaknak, feloszolva a tarka ve-
gyület
A dagadó habon ér már a hajós, a halász.

107.

Ússz te hatalmas gör, s ez als-ban hogyha
le nem jutsz
A tengerbe, leérez mint feloszolt kicsi csapp.
(Vége.)

AZ ÓPERENCIÁKON.

Törvény
MAGYAR NÁCIJ utasításai

Hírnövek utasításai Vambéry Armin
48-ban még ki nem adott bábjai és azon

állatok, melyek ezek alatt lenyésztek vol-
na, nem hagyván nyugodni, ügyelemmel ki-
sérte ennek előleges állítását Szamár-Kan-
di-áról, — s elhatározta magában rajta töl-
tetni és Szamár-Kandi-án túl bűvárlatait
folytatni, meglevén győződve, hogy őcsin
nyomait ennek határain túl kell keresni.

Szamár-Kandi-ig gyalog utazván ugyan
ezen alkalmatosságot használta China felé
folytatott útjában.

Ó ment, ment és ment minden gondol-
kozás minden kombináció nélkül mint igazi
magyar ember és midőn az Óperencia vá-
házába ütötte az orrát, nem tudta bizonyos-
san, ő találta-e ezt fel, vagy a vámbáz őtet?

Igazolványait fejében előmutatván, a
sorompókon áthaladt és az első szó, melyet
magyar nyelven hallott: „Serrus Herr Bru-
der” volt.

Megőlelte az anyai nyelvét hangzato-
t és mint utazó mindjárt kérdezte mi az
oka azon csoportulásnak, mely töltök nem
mossa képződött?

Ez négyvétel volt a felelet.

Menjünk és halgamuk meg a nép józan
tanácskozását, válaszolt Nácsi.

Éppen akkor értek, midőn a gyűlés el-
nöke beszéde végén megemlítette az ország
kegyes fejének jótéményeit, annak nevét
hangostaltatván, — mi örömrivalgás által vi-
szonoztatott, mindenki ózintán örülvén, hogy
van feje, mely mások által is látható és nem
posztán büszke képzelődés.

Asztán a képmutató testületnek azon
ajándéka került szóba, melyet ez a bot bű-
tetés előírása folytán netalán károsodottak
számára engedményezett, tizedesek szabad
választásában utalványozott, — hogy min-
denki a ki meg ki nem kapta — a maga
competenciájában meg ne rövidítessék.

Egy hosszú alak, ki mint egy pusztai
kút gém emelkedett ki egyezre, — azt
állította, hogy ebbe a népnek is van szó-
lása és joga kimondani, hogy az ajándék
kell-e vagy nem? — Erre már eszelőtt ki-
mondattott, hogy hosszúsága éppen úgy mint
indítványok törvénybe ütköz, éppen azért,
mert mindkettő reája nézve törvény.

A nép jogai sérthetetlenességéről kezdett
fantazirozni és tiltakozását, nehogy szavai
felre magyaráztassanak, elolvasta.

De a Censor által, ki attól félt, hogy
még okosabbat is talál mondani, ha így fel-
rebeszél és még józan dolgokra is kiterjesz-
kedhet, — ha olvas; — felbeszakitott és il-
ledelmesen oda utasított, hogy a ház sza-
bályai szerint beszélhet annyi bolondot, a
mennyit akar; hanem „von Blatt weg!”

A megzavart szónok megjegyezvén, hogy
indítványát vita tárgyává nem teszi, elhall-
gatott.

Nácsi azon szerény megjegyzést merle
közvetíteni a mellette álló Bruderhez. hogy
talán volt valami józanág is a szólló sza-
vaiban.

„Kuss dich!” — volt a magyaros felelet,
— és törvény ailenne.

boffertolt. 7. „Bröllopadas (Menyegzői tánc) Söderman A. tól. — B-Gyarmatról többen készülnek a sok élvezetet ígérő hangversenyre.

A b-gyarmati műkedvelő társulat rendszabályai már elkészültek. E hét folytán megkezdődnek az alálások. Ohajlandó, hogy minél több tag jelentkezzen. A „Főv. Lapok“ okt. 4-iki számába küldött közlemény, mely szerint B-Gyarmaton a műkedvelői társulat már megalakult volna, a közlés részéről egy kis elhamarkodásnak mondható, — a ama néhány csetlen megjegyzés, továbbá a fellépett hölgyek iránti tapintatlanság, igazolatlan azok előtt, kik az első műkedvelői előadásra szemtanúi voltak a a szép törekvésnek a az azt követő sikernek. A legközelebbi előadás — mint halljuk — a jövő hó 9-én fog megtartatni, a losoncsi dalegyret közreműködésével. A fellépett személyekről még eddig nincs tudomásunk.

A bányakerületi ev. egyh. gyűlése f. hó 8-án tartotta közgyűlését Budapesten Sárkány Sámuel és Rudnay József urak elnöksége alatt. Az egyes cépesességek az intézet javára ez évben 1250 forint gyűjtöttek, 208 forint 35 krral többet, mint a múlt évben. A nőgrádi cépesesség 155 forint 55 krral, a bonti 65 forint 67 krral járult ez összeghez. A nőgrádi egyházak közül Nagy Kúrtós 15 forint, Szécsény 15 forint és Tiszoviz 20 forint, összesen 50 forint; a bonti egyházak közül Ipolyváralja 20 forint, és Csanak 40 forint, összesen 60 forint szegélyestettek.

Szontagh Pál az agárdi evang. paplak kijavítására 25 forint adományozott.

A szüretnek a folyót bélien végezték be, nem azon eredménnyel, mely a szőlőgazdák a rossz gabonatermés után kárpótolni szokta. Ez év a ritkább évek közé tartozik, melyben általában minden termés legfőbb helyen még a közepennyiséget sem érte el. A szőlőtermés azonban mégis reményesen fellépett mondható, annyiban, mert a szőlőgazdák a nagy fagy után mitsem reményltek, s ize a szőlőtőke nem lett egészen bárány a mivelőhöz, mert legalább a művelési költségeket visszatérítette.

Pajor István ur B-Gyarmaton f. hó 10-én kedélyes szüretet tartott, melyben 95 vendég mint a veterán úr tisztelője vett részt. A vendégeket 6 nemcsak mint Pajor, vagyis mint elismert vendégasztalhoz házigazda látta el, hanem mint Csalamja, vagyis költő, gondokodott egy idillikus est elővárlásáról is, amennyiben a kies illési hegy oldalában a csillagok ragyogása, a lámpások rezgő világa és az égő gyertyák

sugára mellett vígan szót a zene, a táncra szólította a szép számmal képviselt fiatalaságot, mely az ott megjelent bájos hölgyek szép személtől felvillanyoztatott.

A b-gyarmati gősmalom folyó hó 15-étől ismét megkezdte működését. Ajánljuk a t. közönség figyelmébe.

Hymen. Hontban, F.-Túron f. hó 7-én vezette oltárhoz Mózer Karolina kimeasonyt Szartorius József, az Ipolyvári takarékpénztár könyvvizsgálója.

A gróf Zichy család okt. 8-án Pozsonyban családi gyűlést tartott Gróf Zichy Károly halála folytán most a senioritási vagyion (a szélyi és divényi uradalmak) gróf Zichy Zsigmondra szálltak, (ki 76 éves). Gondnokul egyhangulag gr. Zichy Jenő választott gr. Zichy Nándor helyére. Az utóbbinak azért kellett a hivatalról visszalépnie, mivel ő a senior gr. Zichy Zsigmondal ugyanazon ágból való, és a senioris és gondnoki állás csoportosulása a család szabályzata értelmében nincs megengedve. A családtagok igen számosan — mintegy negyven szavazat által — voltak képviselve.

Figyelmestételül a b-gyarmati „Népbank“ részvényes tagjainak emlékeztetőbe hozzuk, hogy nov. 1-éig részvényeiket 100 forint kell kiegészíteniük.

A műszóházra B-Gyarmaton több gondot kell fordítani. Ajtáját, aligba találják ott egy szép reggelen.

Boró Gábor a b-gyarmati kir. törvényték egyik tehetőséggel joggyakorlók — B-Gyarmaton egy műkedvelői zenekar létrehozására fáradozik. Sikert kívánunk szép törekvésének.

Tűz. F. hó 12-én déltán nagyobb mérvű tűz dühöngött Kis-Halápon, melynek 8 ház lett áldozata.

Konjáthy Jenő, megyei derék főjegyzőnk fia egy eszmévilálat következtében harmadmagával Philadelphiába a világtárlatra utazott. Az alig 20 éves ifjú, ki a lapokba több sikerült irodalmi dolgozatot írt, eme utjára ismeretelnek bővítése miatt vállalkozott.

A „Magyarország és a Nagyvilág“ legújabbban megjelent 41-ik számának tartalma: — Szüveg: A változatosság kedviért! Vig beszély. (Lanka Gusztáv.) Folytatás. — Isten veled. Költ. (Szabó Eodre.) — Utazás a holdba. Phal Hans csodálatos kalandjai. (Poe Edgart. (Folyt.) — Az egyiptomi hárem. Paszkov Licia naplójából. — Tárcalevél Vidéken. V. Erdélyi szójárás. — Vajda-Hunyad. — Szepeni leányok. (Pozs.) — A Hampton Courti őrjárat szövegéből. — A bécsi várpalotából: I. birodalmi cancel-

lária. II. A vajcai udvar kapeja (F.) — Háború és béke. — Mesék. (Gyepus Ágost) Tárca élet. — Különfélék. — Bakk-feladvány. — Szórejtvény. — Szerkesztői észrevételek. — Rajzok: Orosz katonák Megérkezés Bélgárdába. — A bécsi várpalotából: I. birodalmi cancellaria. II. A vajcai udvar kapeja — Béla esnek hátán. — Tüneli nők Kalru utcáin. — Háború és béke: Elindulás. Hazatérés. — Előfizetési lehet a lapra a kiadó hivatalban Budapestben, Ferenciektere Athenaeum épület. Negyedévre 2 forint. 60 krr., félre 5 forint, egészévre 10 forint. Ajánljuk a lapot a t. olvasó közönség figyelmébe.

Az „Új Idők“ című hetilap (divattársával) az évi 41-ik számának tartalma: Buda halála (irodalmi történeti tanulmány) Erdődi Dánielől. — „Ifjú költő panasza“ (eredeti költemény) Dalmay Győzőtől. — „Giac“ (eredeti elbeszélés), Lanka Gusztávól. — „Andivere Lyre“ (Horatius költeménye), Tóth Endrétől. — A tó hölgye. (Schlagel M. elbeszélése). — „Az apennini banditák“ E. J. H. től. — „Tudom én“ (tárca költeménye), Dege Jánostól. — Irodalmi, társadalmi és művészeti hírek. — A borítékon: Hymen, számréjtvény betálatás, (hármaz jelöléssel), szikrák, a szerkesztő nyílt válasza, vegyesek. — Előfizetési ára a kedvelt hetilapra évnegyedre 2 forint 10 krr., félre 4 forint, egészévre 8 forint. — Szerkesztői Benedek Aladár. Kiadóhivatal: Budapest, papnöveldeutca 3. sz. földszint jobbra. Olvasó egyletek, tanítók, tanuló és kávéházak még a kis árból is 15% engedményben részesülnek.

Beművelői hírek. Galbács János, ki eselőtt mint egy négy évvel a híres Vidrócsai Márton rabló bandájában volt s őt saját kezével egy baltával agyon vágta, a miskolci kir. tésék börtönéből mintegy három hete kiszabadulván, ismét előbbeni mesterségéhez fogott. Ugyanis a főleki járásban önmegszövegezett Szikora András csavargóval, s m. hó 21 este beállították P.-Salgóra Kollár István juhászhoz, ki szívesen látta őket Reggel a juhász nyílt kihajította a nevesszékét vendéget is kikísérte, amint a szolgó vár elé értek, a két csavargó önmegszövegezte a nyílt a vezértrüf minden áron elakarták fogni, hogy elvigyék a korcsmába és megöltsék. A juhász kérte őket, hogy ne tegyék vele ezt a szégyent, inkább fizet nekik a korcsmában, csakugyan sikerült őket lebeszélni a bementek a korcsmába, ott előbb pálinkával, borral s végre evéssel traktálta a juhász vendégeit; ezután a két betyár kávé parancsolt a juhász kontójára, de a juhász ezt megtagadta tőlük, erre Szikora felkelt és baltáját az asztalra vágta, a juhász

kérte, hogy ne vágdossa az asztalt, „de, égy moni, tegd is agyon vágják,“ s az asztalt baltájával ráemelte, a juhász odaszegte s öklével agy meg vágta, hogy rúkká lett, erre felvette az egyiknek a baltát s mind ketőket „intézetesen elverte; amikor ez történt éppen akkor ért oda a szüretelny négy csei legény, Szikora András apját látván de már Galbács Jánost komisz szöktették a csendbírói hivatalhoz S.-Tárlásba, ott azonnal gyógykezelés alá adták, de Galbács János a súlyos ütések következtében reggelig meghalt. Szikora András a községi kórházba vitteték, de aligba ez is a másik után nem mész. A juhász, ki a vármegyét a második Siskától mentette meg, a kir. járáshírnöknek adatott át.

A közönség köréből.

Tisztelettel értesítem a t. ev. közönséget, hogy családi tekinetésekből lakóhelyem a Gygyvéri irodalmi Bercsényi tettem által. Ugye lelem megnyugtatóra maglajom, hogy irásbeli pörökkel a pórtáratok gondosan elkészítve, személyesen vagy helyettesem által adom át a pórtáratok. Bercsényi ügyekben az alig egy órányra teker, szikrái járáshírnöknek csekély költséggel személyesen járhatok el. A rendes pórtáratok a fontosabb joggyakorlói tárgy. Lakóhelyem személyesen rándolok B-Gyarmatra, hol a törvényes pórtok miatt különben is állandó szállást tartok, s gyakran megfordulok, s így ügyeimet megvalmashatom.

E szerint az én falmi lakóhelyem ügyeinek nem lesz hátránya, sőt a körszékbeli kényelmek inkább kényelmem.

Hivatást a kedvet érvén az ügyvéri pályához, biztosítom a tisztelt közönséget, hogy az igazságelméletre igazi könneg, a népek pedig lelkiismeretes tanácsadójá leszek. Arra fogok törekedni, hogy polgártársaim bizalmát a becsületet kiérdemlelem.

A hozám intézendő leveleket a küldeményeket a szikrái pórtárló kapom meg, melylyl naponta kiérkelek.

Felkérem a község eljárástól, hogy jelen értesítésem a közönség tudomására hozni sziveskedjenek.”)

Bercsényi, 1876. október 10-ik napján. Bodnár István. kő- és véső ügyfél.

*) Bodnár István urat sokkal jobban ismeri a megyei közönség, mint sem hogy szűkege lenne úy programozott érdekes közéletre azon tényről, mely szerint eddigi szikrái lakását Bercsényi tetto át. Hőszikrái jobban értik, ha B. I. érvényesített nem Bercsényi, hanem B-Gyarmaton érvényesített. Szikrá.

Náci észre vette, parlamentarisan művelt emberekkel van dolga, és elhallgatott, mint a nyár kezdetén a bak felemle.

Az második kérdés volt: „Lehet-e egy ember két helyen?”

Ez hozam vitára szolgáltatott alkalmat, melyben megemlítették, mily fájdalmas ügy is a képmutató testületnek, hogy minden fizetéses hivatal nem lehet ugyan egy időben és sehol sem, — az incompatibilitást nem kívánták kiterjeszteni Pest és Kutya-bogásra, igen helyesen kiemelve, hogy ezek igen szépen megférnének egymással, ha egyik a másik külvárosa volna és hogy tetleg nem azok, azért senki sem tehet.

Végzés. Egy ember két helyen lehet egyszerre.

Asután azon kórmányi intézkedés került szóba, hogy a népesség csizmát nem szokott viselni sőt tőle idenkodik, de ha bordan akarna is, erre pénze nem lenne, kerületi megyei és községi csizmadiaságot felállítását rendel, hogy ezek a gyűléseken a majorizálásban segéd kezelt nyújthassanak, és csizmát varjanak, kik megfizetik, — állandó fizetésük leginkább azok által teljesítetvén, kikből különben is megélni akarnak.

Egyik szónok bölcsen megjegyezte, hogy a hol egyike nincs szükség, ott talán három is felesleges volna, és eme véleménye szerint egy szükségtelen csizmadia is elégséges.

Végzés. Ott a hol egy csizmadia sem élhet meg, esetleg három alkalmaztatás, mert egynek lehetősége csizmadiságra törvénybe ütközött volna.

Erre, tekintve véve, hogy nagyon sokan vannak, kik hivatalba lépni akarnának, a szolgabírnoknak duczat számra megválasztása hozatott szóba.

E felotti vitában egy szónok ezen rendszabályt a közigazgatási rendszer bevégetéig akarta ideiglenesítve a kinevezendők megválasztásával függőben tartani.

De ekkor reméltem emelkedett fel mint Banquo szelleme egy ijedt fej, — a gyűlés elő és gratis archiumának feje és kérte a közönséget, hogy most az egyszerű kegyelmezen segény fejének, mert ha ilyesmit végzetül elfogadna, ő kénytelen szolgálatát felmondani és másutt szerencsét próbálni, nem egyedül rajta állván, sőt és unokát ki teremteni és saját életében fejt csokrá átplantálni, de akkor sem volna biztos, hogy ily hozam idő alatt a lövendő bakoktól a népgyűlést csak némileg is megvédeni képes legyen.

Végzés. Tekintve véve hogy a jelenlegi ideiglenes választások sem azokat ki nem elégitenék kik a fizetést teljesítenek sem azokat, kik azt felvennek, jelenleg eltekintve azoktól, kik szolgabírnok lenni akarnak, ideiglenesen más szolgabírnok alkalmaztatassanak.

Asután azon kórházakra került a sor, melyekbe betegek találatának ugyan, de

léteithetőségük pénz nincsen, s melyeknél még a következő vevő vár megoldást:

Quis? quid? ubi? quibus auxiliis? cur? quomodo? quando?

Ily difficilis cselekedet a népgyűlés mindig deputációt szokott kiküldeni a kérdés bővebb bebonnyolítására.

Jelenleg éppen válogatni akart az okos emberekben; midőn a grátis archium ajnoman előállt, és kötelességekben híven felbonta, hogy a népgyűlés már nyolcvan év előtt küldött ki egy deputációt ezen ügyben, két másikat pedig történetes távolat alatt, tehát felesleges volna ezzel fáradozni.

Magyar Náci nagy csodálkozására, részben a népgyűlés meggyűdött; — de ebből egyrészt észrevette, hogy a gyűlés lankad, s már hibázik benne a szükséges aplomb a végszavaknak a kellő fűszert és szamatot megadni.

Őt tehát kedves Brullerkához fordulván, mondá neki:

A Censor sőt a Tanfelügyelő is azt hiszem meg lehetnek elégedve a mai gyűlés eredményével.

Oh ide! felelé a meggyűlött, habár Censor úr tegnap nyilvánította, hogy minden jövődben még jobb lesz — különben a kinek nem tezik, az kőse önmaga baltáját és álljon odább — hála Istennek 48-ban élünk és van reményedünk minden jónak sikerítéséhez.

48-ban? — a mit én ez időben hársamban megkezdve láttam, csak egy hasonlított

az itteni állapotokhoz, mint a puská a kereplőhöz, — azoktól szikrá hajam és rongy ruhám tanúsítják, hogy 76-ban élünk.

76-ban? — Őt talán a holdkör bántja, vagy reactionáriusnak tartják, leani viamossá gúnyol a Bruder.

En 76-tal reactionárius 48 ellenében? Ez pompás! — és még akart valamit hozzá tenni, de a Bruder oly valómivel csúszott székében, melynek kitérhetetlen alakja karperecre emlékeztetett.

Nácink tehát több fontos okoknál fogva fejt megvakarván meak látta tőv gyaloglépésekben kerekét oldani — és szikrátelesen mondanunk hogy 28 éves utját hárszába egy fél év alatt megtette.

Legközelebbi felolvasást az Abderiták honában látott magam hagyott, mely ént is hosszamabbban fogva tartotta, és melytől csak is na-irágja élet vesztévével meenedketett meg — a magyar academia tesztli figyelemmel várja.

L. G.

„Göthe tyrni a államánnyal“ című bírálat térlány miatt jelen számmból kimaradván, jövő számunk már befutottól fogja hozni. Szikrá.

Dr. Bogdán és Dr. Felsenburg közötti ügyben, mely inkább tanulmányos eszmecsere, mint személyeskedésé fajlik, a t. község arra nézve, hogy a két fél közötti ügyet elbírássa, eléggé tájékozott van. — Itt személyes ambíció, mely a maga birtáin belül udvar és szakembereknél, ott védelem, melynek alapja a szerénység érzetében gyökerezik, — nyilatkozott. — Egy felkar amputáció körül méltó szakértő megvitatása által a polemia tudományos jellegét is öltötte, s azért a vitát módosítani nem lehet mondani, s az indokból tért is nyert lapunkban. E tárgybán kapunk még egy levelet bizonyos szigorú orvostól, ki a vitába bevonatván, — igazolni kívánja magát. A levél így hangzik:

„E lapokban, egy mohorai füccán végezett amputáció fölött folytatott eszmecsereben Dr. Bogdán úr a körtekészket mondja: „avagy Haley né kérdésködéso folytán, maga Dr. Felsenburg úr megengedelmének mondta a névűt egyének Mohorára való veszély nélküli elasztitását, bolott tudhatta, hogy Mohorán szakértő orvosai apóhánna nem részesülhet? . . . és Mohorán csak egy közönséges paraszt asszony apója a névűt” sat.

Eme tétel oda eszós, mintha Felsenburg tudor úr a kérdéso esetén nem szabatosan járt volna el s tehát esetleg a közvélelén végre felelős ö lenne.

Nem akarok a kérdéso amputáció művészetéhez asólni; elhallgatom, hogy a világhírű sebész műtőnek műveiben Pettitől — Hei és Ravatonig sehol s a Balasák és Kovácsok, műtermekben vola hasonló amputációval sem találkoztam; nem említem fel, hogy a beteg kezelése végre is az illetőnek nézjére, — ki egyéb írást a község mesterségére előre betanított, — csak azért jutott, mert a mohorai kezelési költéseket elvállalni senki sem akarta, mondom, mindezeket — a tárgy amegy is eléggé megcsópolva lévén — mellőzöm, s csak a mellett kívánok szót emelni, miszerint Dr. Felsenburg úr a kérdéso esetben lélekismeretes szabotossággal járt el.

Felsenburg tudor úr nem Haley urad kérdéso ködéso folytán becsóította ki a körtekészket a betegot, hanem egyenesen a sebesült környezetének határozott kiáúságára, mi egyébiránt hasonló körülmények közt nem első eset, éppen a mi népünké, ki a körtekész írást egyáltalán tévfogalmakkal s előítéletekkel van eltele, — s ekkor is oly határozott utasítással, hogy a beteg további kezelése reám bízassék, mire ő engemet kőseimél lévő levelében különösen is felszóllított.

Hogy ez kőköz tudor úr engem szakértő kezelőnek el nem ismer, — egyéni fel fogás, mivel én ép oly kevésbé tördölhetem, mint ő tördölhetik azon szintén egyéni fel fogással, miszerint elismerem ugyan őt igen jó modora, udvarias, humánus s tan jó gyakorló orvosnak általános fogalmak szerint, de nem ismerhetem el collegái fellett álló valamely colossusnak, nem kívált, mint sebeszt, a sebeszt iskolák mai fogalma szerint.

Nem lehet ériutellen hagyni azon feltérest sem, mintha a visszahagyott edény kötelekek, selyem szálak, s tán az utazítás késeltették volna a gyógyfolyamat. Ezek, kívált tábori körtekészben igen gyakran előjövő és sebesztai szempontokból oly jelentékeny mozzanatok, hogy tudományos vitánál, mint érvek, meg nem állhatnak. Hogy az eset gyógyulása, az amputáció történetében oddig szokatlan hosszúra nyúlik, annak egyedüli oka az, hogy a csont a lágy részeket messze visszahagyván, a jőtekonyi terméketnek magának kell a hiányokat mintegy plasticus pótolni és betemerni, mihez huzamosabb idő kíváratik.

Ezzel tartoztam az igazság érdekében.

Héya Mihály,
szigorú orvos.

Az „ipolló” című zeneműfolyóirat ötödik kötete legújában megjelent októberi füzetének tartalma 1) Ábránd Romeo és Juliából, Magyarai Józseftől. 2) Cagliostro négyes, Lantos Gábertől. A boríték: A zene történelme Kapi Gyulától. — Wagneriana

Ambros A. W.-ól. Zeneműjegyzék stb. — Az előfizetési ár egészére 6 frt. félre 2 frt. A jelen száma 1 frtért különis megszerelhető. Az előfizetés vidéken legelőszörűbben a postabiztaloknál utalványozás útján esz közzelhető, Budán, „Apollo” kiadóhivatalában viziváros fő utca 220 sz. a. Minden eldíg megjelent szám és kötet ugyanott leszállított áron kapható.

Megjelent. *Levelezési oktatás a német nyelvre utasításra.* Írta és kiadja Roder Adolf. 20. és 21. füzet. Az egész mű 40 levelet foglal magában és két tanfolyamra van beosztva. Egy-egy levél ára 20 kr., mind a két tanfolyamé pedig csak 6 frt. 60 é. Megrendelhető minden hazai könyvtáruál vagy a szerzőnél Szombathelyen. K díszes kiállításított folyóirat az eléggé ismert Töusaint. Laugenscheidt tanmodszert vette alapul és a német nyelv alapos megtanulását a legelőszörű idő alatt biztosítja.

Kedélyes.

— Fontenellától egy társaságban azt kérdezték: mi a szép asszony?

— A szép asszony — felelt a tudós — a szemek paradicsoma, a szívnek pokla, s az eszének purgatóriuma.

A nagy Miltontól azt kérdezte egykor egyik barátja: fogja-e leányait nyelvekre tanítani?

— Isten menten, felelt Milton, asszony-nak egy nyelv is elég.

Tudja-e kend Mihály! hogy miért csóválja a kutya a farkát? — Nem én! — Azt bizony csak azért, mert ő az erősebb; ha a farka volna az erősebb, akkor az csóválná a kutyát.

A besorolt szomora cigányt, vigasztalni akarták a vármegyei útszék:

„No hát ha már így van, válasza cigány, hogy mégis milyen katona szeretnél lenni?”

„Leginkább szeretnék oboist katona lenni.”

X . . . felporos sürgelő ügyvédjét pere iránt; de pénzt nem adott neki, a miért természetesen az ügyvéd sem farszította magát nagyon, és meg is mondta védőjének: „Uram! az ön ügye oly sejtő és bizonytalan, hogy ön legkorább seun látok belőle hasznót.”

A klicus megértve a czélzást, banyul sebébe, s kivész egy pár aranyat, mondván: „Uram! itt vagyon önnek egypár okátár, hogy jobban lásson kegyelmed.”

Jegyző: Itt a marha levél, — fizet érte kend 10 krajczárt.

Paraszt: De kérem, hogy fizetnék annyit? — hisz csak esztendő borjáról írtam.

Jegyző: Az nekem mindegy! — marhák közt nincs személyválogatás.

Szerkesztő üzenetek.

S. K. Bétság. Az oly állapotokról, melyekről ön oly arkádial felfogással ír, illetékesebb és érdektelenebb helyről várjuk a bírálatot. — Tudósításait szivesen vesszük.

Józsa János urnak. Losoncban a soneti alakja — megvan ugyan, de a tartalom szövege kísérlet. Nem közzölhető.

Nyilt-tér.

Alulírottak f. 1876. évi október 11-én a B. Gyarmatról Vácra vezető országúton Kóvár és Lőrinczi között utazó bórúdját leváglák és elidegenítették, azonban a b. gyarmati szolgabíró és közbiztonsági közegek orélyes eljárása folytán a tettesek még az nap késrekerítettén, elidegenített ingóságaim legnagyobb részét meg is kaptam, miért is a jelzett hatósági közegeknek ezennel köszönetet és elismerést szavazok.

Kelt B. Gyarmaton, 1876. október 12-én.
Bözegb Pál.

Felelős szerkesztő:
Horváth Danó.

H I R D E T É S E K.

Haszonbérlet.

A divényi seniorális uradalom részéről közhírré tétetik, hogy a lónyabányai, a turicskai és vámosfalvi erdőkben az idei makkoltatási jog haszonbérbe adatik.

Bérleti száudeközők bővebb felvilágosítást nyerhetnek a turicskai erdősz, a divényi erdőlovag, vagy az uradalmi felügyelőségtől Zsélyben.

Eladás.

Özveggy Bazalla Gyuláné asszonynak Szécsényben a nagy vendégfogadó általellenében lévő sarokháza, öt szoba, két konyha, kamra, pineze, kocsiszin és istálló, tágas udvarral s kerttel, szabad kézből eladandó. — A venni kívánók bővebb értesítést nyerendnek Emberger Ferencz urnál Szécsényben.

Eladás.

Bérbeadás folytán a Gárdonyi pusztán különféle czikkek eladók, ugymint: lovak, hintók, tehének, szerszámok, férfi- s női nyergek, zongora, 30,000 égetett téglá stb.

Bővebb felvilágosítás nyerhető

Gúth István
gárdonyi szamtartónál.